

Arrest

nr. 266 571 van 13 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker A.OI. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te hebben, het christelijke geloof aan te hangen en van de Yoruba-etnie te zijn. U werd geboren in Zugeru road, Sabon Gari, in Kano. Uw moeder overleed tijdens de bevalling. U woonde hier met uw vader I.A. en uw broer, F.. Uw vader zag in dat school niet aan u besteed was en stuurde u naar een plaats waar u motors leerde maken. U begon een eigen shop in Adekunle Street, Kano, waar u motors herstellde. In A. street, Kano leerde u uw vrouw A.Om. kennen.

Af en toe ging u daar water kopen en uiteindelijk werden jullie verliefd. U trouwde met haar en uw echtgenote trok in bij u en uw vader. In Nigeria kreeg u twee kinderen met haar, namelijk K. en B..

In 2012 of 2013 werd uw broer F., die boer was, gedood door Fulani-herders nadat ze eerder al zijn boerderij hadden vernietigd. Op 27 juli 2014 was u ziek. U had malaria. Uw vader ging met uw twee kinderen naar de St. Giorgio kerk te Kano, de kerk waar hij zelf priester was. Uw vrouw bleef thuis om voor u te zorgen. Op een bepaald moment hoorde uw vrouw tumult. Ze maakte u wakker. Er had een bomaanslag plaatsgevonden aan de St. Giorgio kerk. Boko Haram was verantwoordelijk voor de aanslag en ze staken eveneens alle christenen neer met messen. Daarop vluchtte u met uw vrouw naar Niger. Er vluchtten veel christenen naar Niger. U gaat er van uit dat uw kinderen K. en B. en vader overleden tijdens de bomaanslag op de St. Giorgio kerk, want anders zouden ze ook in Niger geraakt zijn. Na Niger gingen jullie verder naar Libië. U werkte hier en verdiende geld, maar uw vrouw mocht het huis niet verlaten. Op een dag kwamen er maffiosi naar uw huis, ze duwden uw vrouw en sloegen u in elkaar. U hield hier problemen aan uw ogen aan over. Ze namen ook 600 dinar mee. U besloot dat u hier niet kon blijven en u en uw vrouw vertrokken naar Europa.

Jullie arriveerden in 2017 in Italië waar jullie een verzoek tot internationale bescherming (hierna VIB) indienden op 9 augustus 2017. In Italië kregen jullie twee kinderen D. en I.. Uw vrouw en uzelf kregen hier niet de gepaste bescherming en medische hulp, dus jullie besloten weg te gaan uit Italië. Op 15 augustus 2019 kwamen u, uw echtgenote en jullie twee kinderen aan in België en op 21 augustus dienden u en uw echtgenote A.Om. (CGVS Nr. 19/21559/B) een VIB in.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw VIB.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben nadat uw vader en uw twee kinderen K. en B. om het leven kwamen bij een bomaanslag aan de Saint Giorgio kerk te Kano. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw beweerde verblijf te Kano, laat staan aan de feiten die er zouden plaatsgevonden hebben.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er volstrekt geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u vanaf uw geboorte tot uw vertrek in Zugeru road, Sabon Gari, Kano zou gewoond hebben.

Zo blijkt de kennis die u had van uw beweerde omgeving van afkomst absoluut ontoereikend voor iemand die hier 33 jaar gewoond zou hebben. Toen u door de dossierbehandelaar van het CGVS gevraagd werd of er een luchthaven in uw buurt was, luidde uw antwoord "ja, maar de luchthaven zijn niet dichtbij dus ik ken de naam niet" (Notities persoonlijk onderhoud, p. 16 – Hierna NPO). Wanneer vervolgens werd gevraagd of de luchthaven ver van Sabon Gari was, antwoordde u ontwijkend: "ik weet dit niet meer, ik herinner mij het niet. Want de luchthaven, ik ben met mijn benen nooit in de luchthaven geweest. (NPO, p. 16)" Er is nochtans een luchthaven op minder dan 5 km in vogelvlucht (zie administratief dossier). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u 33 jaar op zo'n afstand van een luchthaven zou wonen – waar dagelijks tientallen vliegtuigen opstijgen en landen (zie administratief dossier) – en u deze zich niet zou herinneren. Toen de dossierbehandelaar u met deze vaststelling confronteerde, verklaarde u plots te weten dat het dichtbij is (NPO, p.17-18). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw verklaringen wijzigt in functie van de opmerkingen van de interviewer. Verder wist u ook primaire wegen, aangrenzend aan Zugeru road (waar u 33 jaar lang gewoond zou hebben), niet te lokaliseren (zie administratief dossier). Zo was uw antwoord op de vragen waar Airport road en Court road lagen: "ik herinner het mij niet (NPO, p. 18)". Gevraagd naar rivieren in uw buurt – aan Zugeru road stroomt de rivier Gogau (zie administratief dossier) – antwoordde u eveneens ontwijkend: "ik herinner dit mij niet, maar wel Aba road, Sabon Gari. (NPO, p. 18)". Toen de dossierbehandelaar vervolgens inging op de door u genoemde Aba road en u werd gevraagd hoe u naar Aba road moest lopen, stelde u vaagweg "het is een korte afstand." Wanneer de

dossierbehandelaar verduidelijkend vroeg, antwoordde u opnieuw ontwijkend: “je gaat naar een short road, maar ik ga die weg en soms ga ik die weg, en soms neem ik dus andere wegen. (NPO, p. 18)” Wanneer dan nog eens expliciet werd gevraagd of u wel wist hoe u er naartoe moest gaan, antwoordde u nietszeggend: “De weg die ik ken ja, ik volg iedere weg. De deur is hier en de deur is hier, als ik het niet vind zal ik het volgen naar daar(NPO, p. 18)”. Verder wist u evenmin in welke Local Government Area (hierna LGA) Sabon Gari ligt (NPO, p.16), terwijl van iemand die 33 jaar in deze wijk woonde en er een bedrijf had verwacht mag worden dat deze de administratieve indeling van zijn plaats kent.

Wanneer u door de dossierbehandelaar van het CGVS werd geconfronteerd met het feit dat u basale info over uw woonplaats Sabon Gari - Kano City niet wist, antwoordde u totaal naast de kwestie: “soms ging ik dingen gaan kopen voor hen in Galadima market om voor mijn kinderen te kopen, maar als ik niet naar daar ging dan ging ik naar de station market.” **Het feit dat u er niet in slaagde basale geografische info te geven over een plaats waar u 33 jaar lang woonde, maakt het volkomen ongeloofwaardig dat u daar daadwerkelijk heeft gewoond.**

Verder slaagde u er niet in frappante gebeurtenissen - die recent voor uw beweerde vertrek uit Kano plaatsvonden - te herinneren. Wanneer de dossierbehandelaar vroeg naar andere incidenten - buiten het door u aangehaalde incident dd. 27 juli 2014 waarbij uw vader en uw twee kinderen omgekomen zouden zijn - die ooit plaatsvonden in Kano, antwoordde u “verschillende problemen, maar kleine problemen (NPO, P. 15).” Dit terwijl een maand eerder – 23 juni 2014 – nog acht mensen overleden bij een bomaanslag op de Kano State School of Hygiene op vijf km van Sabon Gari (zie administratief dossier). Verder waren er ook verschillende aanslagen door Boko Haram in Kano op 20 januari 2012 waarbij meer dan 150 mensen het leven lieten (zie administratief dossier). Wanneer de dossierbehandelaar vroeg naar meer info over dit incident stelde u dat er soms een probleem was met Boko Haram en dat zij dingen vernietigen. U weet het echter op geen enkel moment te concretiseren (NPO, P. 16) Het is toch wel erg frappant dat iemand die 33 jaar in Kano heeft gewoond twee recente aanslagen van die omvang niet eens weet te vernoemen.

Verder bleek u ook niet in staat om enkele basiswoorden Hausa te praten, terwijl dit de lingua franca is in Kano (zie administratief dossier). U bleek hier en daar een notie te kennen, zo wist u dat ruwa “water” betekende en gaf u aan dat rankadede – wat uw vertaling was voor “dank u” – hetzelfde is als na gode, wat inderdaad “dank u” betekent. Verder werd u gevraagd om van één tot tien te tellen, wat lukte tot vier, maar hierna herinnerde u zich het weer niet (NPO, p. 12). Ook wist u niet hoe u “goodbye” moest zeggen in het Hausa (NPO, p. 16). Gevraagd naar “hallo” stelde u dat dit kadede was, terwijl de algemene info aangeeft dat sannu het gangbare woord is voor “hallo” (NPO, p. 12) (zie administratief dossier). Er kan toch verwacht worden dat iemand die 33 jaar woonde en werkte in een streek waar de Hausa taal dominant is en bovendien zelf expliciet verklaarde Hausa te spreken (NPO, p.7) , dat deze op zijn minst de basisbegroetingen zou kennen. Het is eveneens niet geloofwaardig dat u er niet in slaagde tot tien te tellen. Uw gebrekkige kennis van het Hausa zorgt er dan ook voor dat de geloofwaardigheid van uw herkomst verder onderuit wordt gehaald.

Wanneer gekeken werd naar uw facebookprofiel, waarover u persoonlijk verklaarde dat dit uw profiel was (NPO, p. 17), kon men lezen dat u geboren bent in Ilesa, Oyo (zie administratief dossier). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd stelde u dat dit was omdat uw vader Yoruba was. U werd vervolgens gewezen op het feit dat de pagina ook stelde dat u leefde in Ilesa, waarop u antwoordde: “toen ik groeide, vroeg ik mijn vader, mijn vader hij zei tegen mij vele dingen, hij kwam van daar en dan ging hij naar Kano, maar het was van daar. Hij zei tegen mij Yoruba en het was daarom dat hij gebruikte Yoruba (NPO, p. 17)”. Eerder had u tijdens het onderhoud nochtans expliciet verklaard dat uw vader ook geboren was in Kano (NPO, p. 8). Dit blijkt dan ook geen afdoende verklaring.

Ook dient er in deze context op gewezen te worden op het feit dat u bij de registratie van uw VIB verklaarde van Osun state afkomstig te zijn en dat uw vrouw van Osun state afkomstig is. Bovenstaande info lijkt dan ook aan te geven dat u van Ilesa, Osun State afkomstig bent en niet van Kano.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw aanwezigheid in Kano, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw vervolgingsverhaal, gezien dit zich hier afspeelde.

Verder wist u ook niet te overtuigen dat u en uw familie daadwerkelijk slachtoffer waren van de aanslag die plaatsvond op 27 juli 2014.

Zo stelde u dat deze plaatsvond in de kerk San Giorgio, die zich in Nomansland bevindt (NPO, p. 7). Die kerk blijkt echter niet te bestaan, althans niet in Kano (zie administratief dossier). Wel is er een andere kerk in Nomansland, de St. Charles Church, waar effectief een aanslag plaatsvond op 27 juli 2014 (zie administratief dossier). Toen u met deze aanslag op de St. Charles Church werd geconfronteerd door de dossierbehandelaar volhardde u echter en antwoordde: "nee, het is Saint Giorgio, ik schreef het daar neer (NPO, p. 16)" U gaf zelfs aan dat u niets hoorde over een bomaanslag op de kerk in St. Charles (NPO, p. 16). Het feit dat u – de zoon van de vermeende pastoor van de getroffen kerk – de kerk niet eens bij zijn naam wist te noemen, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw relaas. Er wordt dan ook absoluut geen geloof gehecht aan uw verklaringen.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat de vervolging van uw gezin door Boko Haram in Kano state absoluut niet aannemelijk weet te maken. U wist dan ook niet te overtuigen dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door Boko Haram.

Wat betreft de beweerde dood van uw broer, die volgens u werd gedood door Fulani Herdsmen, dient erop gewezen te worden dat u dit feit nooit aanhaalde wanneer gesproken werd over uw vrees voor vervolging. Bovendien maakte u nooit melding van dit incident voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Sterker nog; u maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) zelfs geen melding van het bestaan van deze broer, hoewel er ook expliciet werd gevraagd om overleden broers en zussen te vermelden (zie verklaring DVZ, vraag 17). Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van dit deel van uw relaas ernstig aangetast.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u (en uw vrouw) reeds een VIB indiende(n) in Italië en dat uw verzoek (en dat van uw echtgenote) werd(en) afgewezen. U verklaarde dezelfde redenen aangehaald te hebben voor de Italiaanse asielautoriteiten als voor de Belgische (NPO, p.14).

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Verder wordt er nog op gewezen dat er in het kader van het VIB dat uw vrouw indiende eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

Wat betreft de vrees die zowel u als uw vrouw aanhaalde in hoofde van uw kinderen D. en I. (NPO, P. 19; NPO Om., p. 14) dient opgemerkt te worden dat deze vrees gestoeld is op de problemen met Boko Haram die u en uw vrouw aanhaalden. Er is echter al vastgesteld dat deze problemen ongeloofwaardig waren (supra). Bijgevolg is de vrees in hoofde van uw kinderen D. en I. eveneens ongeloofwaardig.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie dient verder te worden opgemerkt dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, wordt in casu zowel de veiligheidssituatie in de staat Kano – de staat waarvan u beweerde afkomstig te zijn tijdens het onderhoud met het CGVS – als Osun state – de staat waarvan u tijdens het onderhoud met de DVZ beweerde afkomstig te zijn en die bovendien ook op uw Facebookpagina aangeduid staat als uw geboorte- en woonplaats – te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Osun en Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden

van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Osun en Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster A.Om. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te hebben, het christelijk geloof aan te hangen en tot de Yoruba-etnie te behoren. U werd geboren in Otan, Ajegbaju, Osun state. U woonde hier met uw vader en moeder, maar uw vader hertrouwde toen u ongeveer 20 - 21 jaar oud was. Hierna verhuisde u. U trok in bij uw zus B. in A. street in Kano. Daar werkte u als kapster.

In Kano ontmoette u uw man A.Ol.. Hij kwam soms langs om water te kopen bij u. Jullie werden verliefd en trouwden. U trok bij hem en zijn vader I. in, dit was in Zugeru road, Sabon Gari, Kano. U kreeg twee kinderen, K. en B..

Op 27 juli 2014 was uw man ziek. Hij had malaria. Uw schoonvader ging met uw twee kinderen naar de St. Giorgio kerk, waar hijzelf ook priester was. U bleef thuis om voor uw man te zorgen. Op een bepaald moment hoort u tumult. U maakte uw man wakker en hoorde buiten dat mensen “bom, bom” aan het roepen waren. U wou gaan zoeken naar uw kinderen, maar Boko haram zou iedere christen gedood hebben. Daarop neemt uw man u mee naar Niger. Er kwamen nog mensen toe, maar uw schoonvader en kinderen kwamen niet. U ging vervolgens naar Libië met uw man. U mocht niet buitenkomen, tenzij u volledig bedekt was. Op een bepaalde dag kwam er maffia binnen in uw verblijfplaats. Ze duwden u en mishandelden uw man. Ze namen zijn geld af. Uw man heeft nog steeds problemen met zijn ogen hierdoor. Later werd u opnieuw zwanger en jullie vluchtten naar Italië. Jullie arriveerden in Italië in 2017. U beviel er van twee kinderen, I. en D..

Jullie kregen echter niet voldoende bescherming en hulp te Italië, waarop jullie besloten naar België te komen. Jullie arriveerden in België in augustus 2019 en jullie dienden enkele dagen na aankomst een verzoek voor internationale bescherming (hierna VIB) in.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. **Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot, A.Ol. (O.V. nr. 8895991 - C.G. nr. 1921559) werden uiteengezet, namelijk dat jullie uw land van herkomst, Nigeria, verlaten hebben nadat uw schoonvader en uw twee kinderen K. en B. om het leven kwamen bij een bomaanslag aan de Saint Giorgio kerk te Kano. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jullie beweerde verblijf te Kano, laat staan aan de feiten die er zouden plaatsgevonden hebben.**

In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenoot, A.Ol. (O.V. nr. 8895991 - C.G. nr. 1921559) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

U verklaarde uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben nadat uw vader en uw twee kinderen K. en B. om het leven kwamen bij een bomaanslag aan de Saint Giorgio kerk te Kano. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw beweerde verblijf te Kano, laat staan aan de feiten die er zouden plaatsgevonden hebben.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er volstrekt geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u vanaf uw geboorte tot uw vertrek in Zugeru road, Sabon Gari, Kano zou gewoond hebben.

Zo blijkt de kennis die u had van uw beweerde omgeving van afkomst absoluut ontoereikend voor iemand die hier 33 jaar gewoond zou hebben. Toen u door de dossierbehandelaar van het CGVS gevraagd werd of er een luchthaven in uw buurt was, luidde uw antwoord "ja, maar de luchthaven zijn **niet dichtbij** dus ik ken de naam niet" (Notities persoonlijk onderhoud, p. 16 – Hierna NPO). Wanneer vervolgens werd gevraagd of de luchthaven ver van Sabon Gari was, antwoordde u ontwijkend: "ik weet dit niet meer, ik herinner mij het niet. Want de luchthaven, ik ben met mijn benen nooit in de luchthaven geweest. (NPO, p. 16)" Er is nochtans een luchthaven op minder dan 5 km in vogelvlucht (zie administratief dossier). Het is volstrekt ongeloofwaardig dat u 33 jaar op zo'n afstand van een luchthaven zou wonen – waar dagelijks tientallen vliegtuigen opstijgen en landen (zie administratief dossier) – en u deze zich niet zou herinneren. Toen de dossierbehandelaar u met deze vaststelling confronteerde, verklaarde u plots te weten dat het dichtbij is (NPO, p.17-18). Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw verklaringen wijzigt in functie van de opmerkingen van de interviewer. Verder wist u ook primaire wegen, aangrenzend aan Zugeru road (waar u 33 jaar lang gewoond zou hebben), niet te lokaliseren (zie administratief dossier). Zo was uw antwoord op de vragen waar Airport road en Court road lagen: "ik herinner het mij niet (NPO, p. 18)". Gevraagd naar rivieren in uw buurt – aan Zugeru road stroomt de rivier Gogau (zie administratief dossier) – antwoordde u eveneens ontwijkend: "ik herinner dit mij niet, maar wel Aba road, Sabon Gari. (NPO, p. 18)". Toen de dossierbehandelaar vervolgens inging op de door u genoemde Aba road en u werd gevraagd hoe u naar Aba road moest lopen, stelde u vaagweg "het is een korte afstand." Wanneer de dossierbehandelaar verduidelijking vroeg, antwoordde u opnieuw ontwijkend: "je gaat naar een short road, maar ik ga die weg en soms ga ik die weg, en soms neem ik dus andere wegen. (NPO, p. 18)" Wanneer dan nog eens expliciet werd gevraagd of u wel wist hoe u er naartoe moest gaan, antwoordde u nietszeggend: "De weg die ik ken ja, ik volg iedere weg. De deur is hier en de deur is hier, als ik het niet vind zal ik het volgen naar daar (NPO, p. 18)". Verder wist u evenmin in welke Local Government Area (hierna LGA) Sabon Gari ligt (NPO, p.16), terwijl van iemand die 33 jaar in deze wijk woonde en er een bedrijf had verwacht mag worden dat deze de administratieve indeling van zijn plaats kent.

Wanneer u door de dossierbehandelaar van het CGVS werd geconfronteerd met het feit dat u basale info over uw woonplaats Sabon Gari - Kano City niet wist, antwoordde u totaal naast de kwestie: "soms ging ik dingen gaan kopen voor hen in Galadima market om voor mijn kinderen te kopen, maar als ik niet naar daar ging dan ging ik naar de station market." **Het feit dat u er niet in slaagde basale geografische info te geven over een plaats waar u 33 jaar lang woonde, maakt het volkomen ongeloofwaardig dat u daar daadwerkelijk heeft gewoond.**

Verder slaagde u er niet in frappante gebeurtenissen - die recent voor uw beweerde vertrek uit Kano plaatsvonden - te herinneren. Wanneer de dossierbehandelaar vroeg naar andere incidenten - buiten het door u aangehaalde incident dd. 27 juli 2014 waarbij uw vader en uw twee kinderen omgekomen zouden zijn - die ooit plaatsvonden in Kano, antwoordde u "verschillende problemen, maar kleine problemen (NPO, P. 15)." Dit terwijl een maand eerder – 23 juni 2014 – nog acht mensen overleden bij een bomaanslag op de Kano State School of Hygiene op vijf km van Sabon Gari (zie administratief dossier). Verder waren er ook verschillende aanslagen door Boko Haram in Kano op 20 januari 2012 waarbij meer dan 150 mensen het leven lieten (zie administratief dossier). Wanneer de dossierbehandelaar vroeg naar meer info over dit incident stelde u dat er soms een probleem was met Boko Haram en dat zij dingen vernietigen. U weet het echter op geen enkel moment te concretiseren (NPO, P. 16) Het is toch wel erg frappant dat iemand die 33 jaar in Kano heeft gewoond twee recente aanslagen van die omvang niet eens weet te vernoemen.

Verder bleek u ook niet in staat om enkele basiswoorden Hausa te praten, terwijl dit de lingua franca is in Kano (zie administratief dossier). U bleek hier en daar een notie te kennen, zo wist u dat ruwa "water" betekende en gaf u aan dat rankadede – wat uw vertaling was voor "dank u" – hetzelfde is als na gode, wat inderdaad "dank u" betekent. Verder werd u gevraagd om van één tot tien te tellen, wat lukte tot vier, maar hierna herinnerde u zich het weer niet (NPO, p. 12).

Ook wist u niet hoe u "goodbye" moest zeggen in het Hausa (NPO, p. 16). Gevraagd naar "hallo" stelde u dat dit kadede was, terwijl de algemene info aangeeft dat sannu het gangbare woord is voor "hallo" (NPO, p. 12) (zie administratief dossier). Er kan toch verwacht worden dat iemand die 33 jaar woonde en werkte in een streek waar de Hausa taal dominant is en bovendien zelf expliciet verklaarde Hausa te spreken (NPO, p.7) , dat deze op zijn minst de basisbegroetingen zou kennen. Het is eveneens niet geloofwaardig dat u er niet in slaagde tot tien te tellen. Uw gebrekkige kennis van het Hausa zorgt er dan ook voor dat de geloofwaardigheid van uw herkomst verder onderuit wordt gehaald.

Wanneer gekeken werd naar uw facebookprofiel, waarover u persoonlijk verklaarde dat dit uw profiel was (NPO, p. 17), kon men lezen dat u geboren bent in Ilesa, Oyo (zie administratief dossier). Wanneer u hiermee werd geconfronteerd stelde u dat dit was omdat uw vader Yoruba was. U werd vervolgens gewezen op het feit dat de pagina ook stelde dat u leefde in Ilesa, waarop u antwoordde: "toen ik groeide, vroeg ik mijn vader, mijn vader hij zei tegen mij vele dingen, hij kwam van daar en dan ging hij naar Kano, maar het was van daar. Hij zei tegen mij Yoruba en het was daarom dat hij gebruikte Yoruba (NPO, p. 17)". Eerder had u tijdens het onderhoud nochtans expliciet verklaard dat uw vader ook geboren was in Kano (NPO, p. 8). Dit blijkt dan ook geen afdoende verklaring.

Ook dient er in deze context op gewezen te worden op het feit dat u bij de registratie van uw VIB verklaarde van Osun state afkomstig te zijn en dat uw vrouw van Osun state afkomstig is. Bovenstaande info lijkt dan ook aan te geven dat u van Ilesa, Osun State afkomstig bent en niet van Kano.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw aanwezigheid in Kano, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw vervolgingsverhaal, gezien dit zich hier afspeelde.

Verder wist u ook niet te overtuigen dat u en uw familie daadwerkelijk slachtoffer waren van de aanslag die plaatsvond op 27 juli 2014. Zo stelde u dat deze plaatsvond in de kerk San Giorgio, die zich in Nomansland bevindt (NPO, p. 7). Die kerk blijkt echter niet te bestaan, althans niet in Kano (zie administratief dossier). Wel is er een andere kerk in Nomansland, de St. Charles Church, waar effectief een aanslag plaatsvond op 27 juli 2014 (zie administratief dossier). Toen u met deze aanslag op de St. Charles Church werd geconfronteerd door de dossierbehandelaar volhardde u echter en antwoordde: "nee, het is Saint Giorgio, ik schreef het daar neer (NPO, p. 16)". U gaf zelfs aan dat u niets hoorde over een bomaanslag op de kerk in St. Charles (NPO, p. 16). Het feit dat u – de zoon van de vermeende pastoor van de getroffen kerk – de kerk niet eens bij zijn naam wist te noemen, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw relaas. Er wordt dan ook absoluut geen geloof gehecht aan uw verklaringen.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat de vervolging van uw gezin door Boko Haram in Kano state absoluut niet aannemelijk weet te maken. U wist dan ook niet te overtuigen dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door Boko Haram.

Wat betreft de beweerde dood van uw broer, die volgens u werd gedood door Fulani Herdsmen, dient erop gewezen te worden dat u dit feit nooit aanhaalde wanneer gesproken werd over uw vrees voor vervolging. Bovendien maakte u nooit melding van dit incident voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Sterker nog; u maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) zelfs geen melding van het bestaan van deze broer, hoewel er ook expliciet werd gevraagd om overleden broers en zussen te vermelden (zie verklaring DVZ, vraag 17). Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van dit deel van uw relaas ernstig aangetast.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u (en uw vrouw) reeds een VIB indiende(n) in Italië en dat uw verzoek (en dat van uw echtgenote) werd(en) afgewezen. U verklaarde dezelfde redenen aangehaald te hebben voor de Italiaanse asielautoriteiten als voor de Belgische (NPO, p.14).

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Verder wordt er nog op gewezen dat er in het kader van het VIB dat uw vrouw indiende eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

Wat betreft de vrees die zowel u als uw vrouw aanhaalde in hoofde van uw kinderen D. en I. (NPO, P. 19; NPO Om., p. 14) dient opgemerkt te worden dat deze vrees gestoeld is op de problemen met Boko

Haram die u en uw vrouw aanhaalden. Er is echter al vastgesteld dat deze problemen ongeloofwaardig waren (supra). Bijgevolg is de vrees in hoofde van uw kinderen D. en I. eveneens ongeloofwaardig.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie dient verder te worden opgemerkt dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, wordt in casu zowel de veiligheidssituatie in de staat Kano – de staat waarvan u beweerde afkomstig te zijn tijdens het onderhoud met het CGVS – als Osun state – de staat waarvan u tijdens het onderhoud met de DVZ beweerde afkomstig te zijn en die bovendien ook op uw Facebookpagina aangeduid staat als uw geboorte- en woonplaats – te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Osun en Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Osun en Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verklaringen die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming aflegde, ondermijnen verder de bewering dat u en uw echtgenoot uw land van herkomst, Nigeria, verlaten hebben nadat uw schoonvader en uw twee kinderen K. en B. om het leven kwamen bij een bomaanslag aan de Saint Giorgio kerk te Kano.

U maakte niet geloofwaardig in Kano te hebben verbleven.

U verklaarde dat u geboren bent in Osun State en u nadien in Kano woonde. Toen u gevraagd werd sinds wanneer u in Kano woonde, gaf u aan dat u het niet meer herinnerde. U wist niet meer hoe oud u was toen u naar Kano verhuisde. Later gaf u aan dat u misschien 20 – 21 jaar oud was (NPO, p.6). Gevraagd waarom u van Osun State naar Kano verhuisde, gaf u aanvankelijk aan dat uw vader stierf. U corrigeerde uw verklaringen en gaf aan dat uw moeder stierf en uw vader hertrouwde en u naar Kano – waar uw zus woonde – ging om een job als kapster te zoeken. U gaf aan dat ook uw vader overleed, maar u had er geen idee van wanneer uw vader of uw moeder overleden (NPO, p.7-8). Opmerkelijk genoeg verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zowel uw vader als uw moeder momenteel te Otan – Nigeria wonen (verklaring DVZ, dd.2/9/2019, vraag 13). U gevraagd naar de naam van uw zus, vroeg u zich aanvankelijk af of uw zus te Kano bedoeld werd. Toen dit bevestigd werd, verklaarde u dat de naam van uw zus A. is (NPO, p.7). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u – naast A. – nog een andere zus heeft, gaf u aan maar één zus te hebben. U woonde te Kano bij uw zus tot u huwde met uw echtgenoot. Toen u gevraagd werd waar te Kano uw zus A. woonde, verklaarde u opvallend genoeg dat ze woonde in A. straat. Toen u erop gewezen werd dat het wel erg opvallend is dat de naam van uw zus en de straat waar ze woonde dezelfde naam hebben, verklaarde u plots dat de naam van uw zus 'B.' is (NPO, p.8-9). Nog opmerkelijker is het feit dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van een zus genaamd B. en u de achternaam van uw zus (noch die van uw broer O.B.) niet kende. Verder had u er geen idee van waar uw zus B. verblijft (verklaring DVZ, dd.2/9/2019, vraag 17). Verder wist u ook primaire wegen, aangrenzend aan Zugeru road (waar u gewoond zou hebben met uw echtgenoot), niet te lokaliseren (zie administratief dossier).

Toen u de namen van Airport Road en Court Road opgeworpen werden en u gevraagd werd of u deze straten kende, gaf u telkens aan het niet te weten (NPO, p.12). Toen u gevraagd werd in welke Local Government Area (LGA) Sabon Gari gelegen is, gaf u aan 'Osun' te zijn en te blijven en u de dingen van Kano niet weet (NPO, p.13). Bovenstaande vaagheden en tegenstrijdigheden betreffende de redenen van uw vertrek naar Kano, ondermijnen dan ook volledig uw beweerde verhuis naar – en verblijf te Kano.

Verder blijven uw verklaringen betreffende de beweerde aanslag erg vaag en zijn ze niet in overeenstemming met informatie waarover het CGVS beschikt.

Betreffende de aanslag, verklaarde u – net als uw echtgenoot – dat deze op de San Giorgio kerk plaatsvond op 27 juli 2014. Toen u gevraagd werd wat soort bom gebruikt werd en u als voorbeeld gegeven werd of het iemand was die zichzelf opblies, iemand die een granaat wierp, ... , gaf u vaag aan dat het big one was en er veel geroepen werd (NPO, p.11). Toen u gevraagd werd hoeveel doden er vielen, gaf u aan enkel te weten dat uw baby en de vader van uw man gestorven zijn (NPO, p.12). Verder blijkt de San Giorgio kerk niet te bestaan, althans niet in Kano (zie administratief dossier). Wel is er een andere kerk in Nomansland, de St. Charles Church, waar effectief een aanslag plaatsvond op 27 juli 2014 (zie administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat uit informatie waarover het CGVS beschikt er inderdaad een aanslag gebeurde te Sabon Gari, maar deze plaatsvond op de Saint Charles kerk, gaf u ontwijkend aan dat het kan veranderen als je het aan anderen vraagt, maar dat het voor u de San Giorgio kerk is en het voor anderen misschien niet zo noemt (NPO, p.12). Het feit dat u – de schoondochter van de vermeende pastoor van de getroffen kerk – de kerk niet eens bij zijn naam wist te noemen, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw relaas. Er wordt dan ook absoluut geen geloof gehecht aan uw verklaringen.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat de vervolging van uw gezin door Boko Haram in Kano state absoluut niet aannemelijk weet te maken. U wist dan ook niet te overtuigen dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door Boko Haram.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u (en uw echtgenoot) reeds een VIB indiende(n) in Italië en dat uw verzoek (en dat van uw echtgenoot) werd(en) afgewezen.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Wat betreft de vrees die zowel u als uw echtgenoot aanhaalden in hoofde van uw kinderen D. en I. (NPO, Ol. P. 19; NPO, p. 14) dient opgemerkt te worden dat deze vrees gestoeld is op de problemen met Boko Haram die u en uw echtgenoot aanhaalden. Er is echter al vastgesteld dat deze problemen ongeloofwaardig waren (supra). Bijgevolg is de vrees in hoofde van uw kinderen D. en I. eveneens ongeloofwaardig.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie dient verder te worden opgemerkt dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, wordt in casu de veiligheidssituatie in de staat Osun beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er

voor burgers in de staat Osun actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Osun aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekers voeren in het verzoekschrift de schending aan van:

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hierna de «Vreemdelingenwet » ;
- Artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens van 4 november 1950 (hierna "EVRM");
- Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (2000/C 364/01) (hierna "het Handvest").
- Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet ;
- Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

Ze zetten het volgende uiteen:

"A. Eerste middel

In het kader van de Belgische wetgeving tot omzetting van de internationale en Europese verplichtingen op het gebied van internationale bescherming (vluchtelingenverdrag en kwalificatierichtlijn) vrezen de verzoekers **ernstige schade** aan hun leven in geval van terugkeer naar Nigeria.

a. Wat betreft de **ernstige schade**:

Deze ernstige schaden zijn uiterst ernstig van aard en vormen een ernstige schending van de mensenrechten als bedoeld in **artikel 48/4, §2, onder a), b) en c)** van de Vreemdelingenwet: [...]

Verzoekers vrezen voor hun leven, hun lichamelijke en geestelijke integriteit als gevolg van de ernstige schendingen van zijn grondrechten waaraan die hij zou worden onderworpen als hij naar Nigeria zou terugkeren.

Sinds de aanval van Boko Haram waar de kinderen en de vader van verzoeker werden vermoord, denkt verzoekende partij dat hun leven in gevaar zullen zijn als ze keren terug naar Nigeria.

b. Wat betreft de veiligheidssituatie in de regio verzoekers

Verzoekers leven, voor hun vertrek van Nigeria, in de stad van Sabon Gari (Kano state), wat is niet twijfelen door verwerende partij.

[citaten uit landeninformatie inzake gebeurtenissen in Kano, de veiligheidssituatie in het noorden van Nigeria, Boko Haram, betogingen tegen politiegeweld, reisadvies]

In het licht van deze geactualiseerde informatie over de veiligheidssituatie in Nigeria en meer bepaalde in de herkomst regio van verzoekers, zou dit een risico vormen voor het leven van deze laatstgenoemde.

Verzoeker is van mening dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst. Ook de individuele situatie van verzoeker is bij de beoordeling van het verzoek om bescherming verwaarloosd en onderschat.

Dit aspect zal nader worden geanalyseerd in het tweede middel, dat zich richt op de formele motivering van administratieve handelingen.

Primaire vorderen verzoekers ook de subsidiaire bescherming en verzoeken zij om toekenning daarvan door de Raad. Vanuit het oogpunt van de Kwalificatierichtlijn en de omzetting ervan in Belgisch recht in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vreest verzoeker immers terecht dat hij in zijn land van herkomst **ernstige schade** zal lijden in de vorm van **onmenselijke en vernederende behandeling**, overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b).

Inderdaad, verzoeker vindt het onmogelijk om in Nigeria een **menswaardig leven** te leiden, een belangrijk moreel begrip dat in de preambule van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948 wordt gedefinieerd als de **grondslag van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede in de wereld**. Deze menselijke waardigheid geeft ook aanleiding tot het geheel van internationale en gewestelijke wetgeving voor de bescherming van de mensenrechten, die bindend en rechtstreeks toepasselijk is volgens de Belgische wetgeving.

Verzoekers levensomstandigheden in Nigeria voor zijn vertrek waren zodanig geworden dat zij als wrede, onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel **3 EVRM** konden worden beschouwd : [...]

Het absolute karakter van deze bepaling en de onmogelijkheid om ervan af te wijken zou België schuldig maken aan de schending ervan, door het ricochet-effect dat is ontwikkeld in de Soerings-jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens', in geval van terugkeer van de verzoekers naar hun land.

Artikel 4 van het EU-Handvest is gelijkwaardig aan artikel 3 EVRM. Het is alleen van toepassing wanneer België het recht van de Unie ten uitvoer legt, wat hier het geval is, overeenkomstig artikel 67, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. België is dus niet alleen en in de eerste plaats gebonden door het nationale recht (subsidiariteitsbeginsel), maar ook door het recht van de Raad van Europa en het recht van de Europese Unie.

Indien er na onze motivering enige twijfel bestaat over het risico van ernstige schade in geval van terugkeer of over enig ander aspect van het relaas van verzoeker, dient eraan te worden herinnerd dat **het voordeel van de twijfel in hun voordeel moet werken**. Uw Raad moet dan bepalen of het voordeel van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet moet worden toegekend aan de verzoeker, waarop hij zich vooraf beroepen.

Artikel **48/7** van de Vreemdelingenwet bepaalt dat [...]

Wij verwijzen in dit verband naar de jurisprudentie van uw Raad: [...]

In dezelfde zin. en nog steeds in overeenstemming met de jurisprudentie van de RVV, is het aan de verwerende partij om te beoordelen [...]

Deze verschillende gebeurtenissen geven aanleiding tot een vermoeden dat zij zich in geval van terugkeer zullen herhalen. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet keert de bewijslast om en het CGVS toont niet op geldige of voldoende wijze aan dat de verzoeker bij terugkeer niet langer het risico loopt vervolgd te worden. Het CGVS voert inderdaad geen enkel argument aan om dit vermoeden om te keren..

Deze jurisprudentiële ontwikkelingen met betrekking tot de vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet zijn logischerwijs ook van toepassing op het risico van **ernstige schade** in de zin van de subsidiaire bescherming zoals omgezet in artikel **48/4** van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de bovenstaande verzoekt verzoeker Uw Raad hem de subsidiaire bescherming toe te kennen. Aan de voorwaarden is het voldaan in die zin dat verzoeker duidelijk is geïdentificeerd, dat hij niet in de oorzaken van uitsluitingen van artikel 55/4 is en dat er een reëel risico van **ernstige schade** in de zin van artikel **48/4** van de Vreemdelingenwet bestaat.

B. Tweede middel

Verwerende partij meent dat er geen geloof gehecht kan worden aan de asielmotieven van verzoeker omdat ze geen geloof hecht aan zijn verklaringen.

Verzoeker meent **dat de grieven van verwerende partij** die uitgelegd zijn om de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status te weigeren, **zijn onvoldoende en niet draagkrachtig**.

De verwerende partij is van mening dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoeker relaas.

Artikel 48/6, §5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt echter: [...]

Bovendien heeft de Raad van State de zorgplicht als volgt gedefinieerd : [...]

Ten slotte heeft het CGVS zelf een handboek voor beschermingsambtenaren gepubliceerd met een reeks aanbevelingen.

Ter herinnering, de Raad van State heeft dat al beslist [...]

a. Wat betreft de grieven van verwerende partij

Ten eerste wensen verzoekers te benadrukken dat tijdens hun verschillende persoonlijk onderhoud, hadden zij problemen om de vragen van Protection Officer goed te begrijpen vanwege de taal gebruikte tijdens de gehoor.

Dit maakte de besprek een beetje moeilijk voor verzoekers te volgen omdat het Engels die zij tijdens de persoonlijk onderhoud moesten gebruiken, niet het zelf is van de welke zij gebruiken tussen hen in het dagelijks leven.

Ten tweede en wat betreft de gebeurtenissen die in de omgeving van hun dorp hebben plaatsgevonden, volhart verzoekende partij dat zij niets wisten over deze gebeurtenissen.

Ondanks het feit dat de heer A.Ol. daar heeft geleefd gedurende meer dan dertig jaren, houdt verzoeker dat hij niet zich bewust was van de gebeurtenissen die genoemde zijn in de bestreden beslissing.

Ten derde en wat betreft de talen die de heer A.Ol. praat, legt verzoeker uit dat hij een fout heeft gemaakt. Inderdaad zei hij tijdens zijn onderhoud dat hij Hausa spreekt maar hij erkent dat hij zijn Hausa kennis een beetje overschatte. Hij bevestigt dat hij wel Hausa begrijpt maar hij spreekt het niet zo goed.

Ten slotte en betreffende de tegenstrijdigheden tussen hun interview bij DVZ en bij het CGVS, denkt verzoekende partij dat er een misverstand van hun verklaringen had toen zij door DVZ geïnterviewd werden. Zij houden met hun verklaringen bij het CGVS gemaakt zijn de waarheid. In dit verband lijkt het bovendien absoluut noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze hoorzittingen in de DVZ plaatsvinden.

Inderdaad, de gehooromstandigheden zijn heel vaak moeilijk (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten.

Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om waakzaam te zijn voor wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun aanvraag beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst opnieuw kunnen lezen, of zonder dat de tolk ze terugleest.

Verder, melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun hoorzitting in het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze zelfs maar te lezen (voorbeeld van benamingen om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Voorts, worden zij niet bijgestaan door een raadsman tijdens hun hoorzitting in de DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop de hoorzitting werd gehouden te controleren.

Gezien het belang en het gewicht dat deze vragenlijsten kunnen hebben in de asielprocedure van een kandidaat, blijven wij ons afvragen of de SALDUZ-jurisprudentie van het EHRM. toegepast in correctionele zaken en het opleggen van de aanwezigheid van een advocaat bij elke hoorzitting, moet worden toegepast op hoorzittingen in de "DVZ", zodra deze verklaringen in de rest van de procedure tegen de kandidaat-vluchteling zijn.

Het lijkt ons dat zodra de bijstand van een advocaat in asielzaken is voorzien, verklaringen die in de DVZ worden afgelegd, zonder de aanwezigheid van een advocaat, zonder de mogelijkheid van controle en zonder de mogelijkheid van voorafgaand contact, niet op geldige wijze kunnen worden tegengeworpen aan de kandidaat-vluchteling, op straffe van schending van artikel 6 van het EVRM en van het recht op een eerlijk proces.

Maar ook al zou dit beginsel in deze zaak niet kunnen worden toegepast, dan nog zouden de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten en zouden ze niet systematisch moeten kunnen argumenteren op basis van het ene of het andere verzuim.

b. Wat betreft het voordeel van de twijfel

[theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel, met verwijzingen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

Door geen rekening te houden met de individuele situatie van verzoekende partij alsook de algemene situatie in Nigeria heeft de tegenpartij het artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet en het artikel 10.3 van de Richtlijn 2013/32/EU geschonden.

Een complete en grondige lezing van de verschillende informatie die in het administratief dossier staan, zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan verzoeker op basis van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet."

2.2. In het verzoekschrift verwijzen verzoekers middels URL naar volgende genoemde bronnen:

"3. *Premium Times*, "Insecurity: Nigeria in state of emergency Buhari tells new service chiefs" 27.01.2021 [URL];

4. *BBC*, « Les cinq plus grandes menaces pour la sécurité au Nigeria », 21.07.2021 [URL];

5. *EASO*. « Nigeria : Security Situation », juni 2021, p. 83, 86, 88 [URL];

6. Voa Afrique. « La situation sécuritaire est "très, très préoccupante" pour le président Buhari», 31.07.2020 [URL];
7. COI focus, «Nigéria, situation sécuritaire dans le nord-est», 20.11.2020, p. 18-19, [URL];
8. RFI Afrique, « Nigeria : au moins 34 morts dans une attaque dans l'Etat de Kaduna », 27.09.2021 [URL]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissingen behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

In de mate verzoekers aanvoeren dat artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wordt geschonden, dient te worden opgemerkt dat voornoemd artikel 4 van het Handvest inhoudelijk overeenstemt met artikel 3 van het EVRM.

6. De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en regio van herkomst van verzoekers, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoekers. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoekers van feitelijke gegevens die behoren tot hun onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

Blijkens de motivering van de bestreden beslissing heeft verzoeker een manifest gebrek aan kennis inzake essentiële elementen aangaande zijn directe leefomgeving van Zugeru road, Sabon Gari, Kano, waar hij 33 jaar lang sinds zijn geboorte tot zijn vertrek uit Nigeria zou hebben gewoond. Dit betreft een gebrek aan kennis inzake de aanwezigheid van een luchthaven in zijn beweerd regio van herkomst, de primaire wegen grenzend aan Zugeru road, de rivieren in zijn buurt, de LGA waarin Sabon Gari ligt, frappante gebeurtenissen voorafgaand aan zijn vertrek. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn ontoereikende kennis aangaande de omgeving waar hij beweerdelijk 33 jaar zou hebben gewoond, hetgeen zijn voorgehouden verblijf aldaar geheel onderuit haalt.

Daarnaast stelde verweerder terecht vast dat verzoeker niet in staat was om enkele basiswoorden Hausa te praten, terwijl dit de *lingua franca* is in de staat Kano. Waar verzoeker in het verzoekschrift toegeeft dat hij zijn kennis van het Hausa heeft overschat en het niet zo goed spreekt, kan dit geen afbreuk doen aan verzoekers gebrekkige kennis van het Hausa. Aangezien het Hausa de *lingua franca* is in Kano, kan van verzoeker, die er beweerdelijk zijn hele leven heeft gewoond én handelsactiviteiten uitvoerde, minstens een zekere basiskennis van het Hausa worden verwacht, *quod non*. Verzoekers *quasi* onbestaande kennis van het Hausa ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst uit Kano verder.

Bovendien blijkt uit verzoekers Facebookprofiel dat hij geboren is in Ilesa, Oyo (Facebookprofiel verzoeker, toegevoegd aan het administratief dossier); legde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud wijzigende verklaringen af aangaande de herkomst van zijn vader (Kano, dan wel Osun state, notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 8, p. 17); verklaarde verzoeker initieel van Osun state afkomstig te zijn, alsook dat zijn vrouw van Osun state afkomstig is (bijlage 26 verzoeker; verklaring DVZ verzoeker, punten 5 en 15a) en verklaarde verzoekster dat zowel zijzelf als verzoeker in Osun state geboren zijn (verklaring DVZ verzoekster, punten 5 en 15a). Dergelijke vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweringen afkomstig te zijn uit Kano State en er zijn hele leven te hebben gewoond.

Daarenboven leggen verzoekers geen enkel begin van bewijs van hun identiteit en herkomst neer.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vermeende herkomst en aanwezigheid in Kano, kan er evenmin geloof gehecht worden aan het voorgehouden vervolgingsverhaal dat in Kano zou hebben plaatsgevonden.

7. In de bestreden beslissingen wordt bovendien terecht gesteld dat het voorgehouden vluchtrelaas van verzoekers op zich evenmin geloofwaardig is. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Verder wist u ook niet te overtuigen dat u en uw familie daadwerkelijk slachtoffer waren van de aanslag die plaatsvond op 27 juli 2014. Zo stelde u dat deze plaatsvond in de kerk San Giorgio, die zich in Nomansland bevindt (NPO, p. 7). Die kerk blijkt echter niet te bestaan, althans niet in Kano (zie administratief dossier). Wel is er een andere kerk in Nomansland, de St. Charles Church, waar effectief een aanslag plaatsvond op 27 juli 2014 (zie administratief dossier). Toen u met deze aanslag op de St. Charles Church werd geconfronteerd door de dossierbehandelaar volhardde u echter en antwoordde: “nee, het is Saint Giorgio, ik schreef het daar neer (NPO, p. 16)” U gaf zelfs aan dat u niets hoorde over een bomaanslag op de kerk in St. Charles (NPO, p. 16). Het feit dat u – de zoon van de vermeende pastoor van de getroffen kerk – de kerk niet eens bij zijn naam wist te noemen, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw relaas. Er wordt dan ook absoluut geen geloof gehecht aan uw verklaringen.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat de vervolging van uw gezin door Boko Haram in Kano state absoluut niet aannemelijk weet te maken. U wist dan ook niet te overtuigen dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door Boko Haram.

Wat betreft de beweerde dood van uw broer, die volgens u werd gedood door Fulani Herdsmen, dient erop gewezen te worden dat u dit feit nooit aanhaalde wanneer gesproken werd over uw vrees voor vervolging. Bovendien maakte u nooit melding van dit incident voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Sterker nog; u maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) zelfs geen melding van het bestaan van deze broer, hoewel er ook expliciet werd gevraagd om overleden broers en zussen te vermelden (zie verklaring DVZ, vraag 17). Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van dit deel van uw relaas ernstig aangetast.

Ter volledigheid dient er ook op gewezen te worden dat u (en uw vrouw) reeds een VIB indiende(n) in Italië en dat uw verzoek (en dat van uw echtgenote) werd(en) afgewezen. U verklaarde dezelfde redenen aangehaald te hebben voor de Italiaanse asielautoriteiten als voor de Belgische (NPO, p.14).

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Verder wordt er nog op gewezen dat er in het kader van het VIB dat uw vrouw indiende eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

Wat betreft de vrees die zowel u als uw vrouw aanhaalde in hoofde van uw kinderen D. en I. (NPO, P. 19; NPO Om., p. 14) dient opgemerkt te worden dat deze vrees gestoeld is op de problemen met Boko Haram die u en uw vrouw aanhaalden. Er is echter al vastgesteld dat deze problemen ongeloofwaardig waren (*supra*). Bijgevolg is de vrees in hoofde van uw kinderen D. en I. eveneens ongeloofwaardig.”

Verzoekers stellen in het verzoekschrift dat zij problemen hadden om de vragen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS te begrijpen, omdat het Engels tijdens het onderhoud verschilde van het Engels die verzoekers in het dagelijks leven gebruiken. Wat betreft de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers' verklaringen voor de DVZ en het CGVS verwijzen verzoekers naar de gehooromstandigheden bij de DVZ en naar het gegeven dat zij geen bijstand hadden van een advocaat tijdens het gehoor bij de DVZ.

Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming op de DVZ en in overeenstemming met artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet om de bijstand van een tolk Engels verzocht hebben; dat zij voor de DVZ hun verklaringen in het Engels aflegden en dit zonder noemenswaardige problemen verlopen is; dat de *protection officer* bij aanvang van de respectievelijke onderhouden aan verzoekers heeft gezegd dat ze moesten aangeven wanneer zij iets niet verstonden en het onderhoud indien nodig kon worden stopgezet (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 4; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 4); dat verzoekers aan het einde van hun respectievelijke persoonlijke onderhouden bij het CGVS hebben aangegeven dat zij alle vragen goed hadden verstaan (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 19; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 15); dat gedurende het verloop van verzoekers' onderhouden geen moeilijkheden werden gemeld, noch door verzoekers of hun advocaat, noch door de tolk of de *protection officer*, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen.

Verzoekers blijven voorts algemeen in hun verwijzingen naar de gehooromstandigheden tijdens de interviews bij de DVZ en lichten niet concreet toe op welke wijze hun interviews verlopen zijn, noch welke invloed het verloop van de interviews zouden hebben gehad op hun verklaringen. Uit nazicht van de elementen in het administratief dossier (vragenlijst CGVS verzoeker; vragenlijst CGVS verzoekster; verklaring DVZ verzoeker; verklaring DVZ verzoekster) kan slechts worden vastgesteld dat de verklaringen en de vragenlijsten aan verzoekers werden voorgelezen in het Engels en door hen ondertekend, waarbij zij tevens een kopie van de vragenlijsten ontvingen. Verzoekers waren aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van hun verklaringen en vragenlijsten bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch hebben geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de inhoud van de vragenlijsten, noch met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en henzelf, ook niet ter gelegenheid van het interview op het CGVS wanneer hen daarover uitdrukkelijk gevraagd werd (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 6; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 5-6).

Daarnaast dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (zie RvS 14 maart 2005, nr. 141.946; RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Hoe dan ook tonen verzoekers niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien zij het verslag, nadat het hen werd voorgelezen in het Engels, hebben ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met hun verklaringen.

Verder kan er enerzijds op worden gewezen dat de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal geen rechtsprekende organen zijn, maar deel uitmaken van het bestuur die de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht moeten nemen, en anderzijds dat het arrest inzake Salduz een strafprocedure betreft. Verzoekers kunnen bezwaarlijk voorhouden dat het recht op bijstand van een advocaat zoals gesteld in de zaak Salduz *mutatis mutandis* geldt in hun zaak vermits verzoekers geen verdachten zijn bij het onderzoek naar hun verzoek om internationale bescherming en zij ook niet werden ondervraagd door de politie doch enkel door de asielinstanties werden gehoord teneinde hun verzoek om internationale bescherming toe te lichten.

Artikel 6 van het EVRM is volgens vaste rechtspraak, ook van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, daar er geen uitspraak wordt gedaan over burgerlijke

rechten, noch over de gegrondheid van een strafvervolgning. Artikel 6 van het EVRM is enkel van toepassing in burgerlijke en strafrechtelijke zaken, terwijl het asielrecht een politiek recht is, dat buiten de toepassingsfeer van deze verdragsbepaling valt. De omstandigheid dat het asielrecht thans binnen de werkingssfeer van het gemeenschapsrecht valt en dat het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van kracht is geworden, maakt van het asielrecht nog geen burgerlijk recht in de zin van artikel 6 van het EVRM. De rechten van verdediging zijn van toepassing op jurisdictionele procedures en, in administratiefrechtelijke zaken, op tuchtprocedures (RvS 13 december 2011, nr. 216.638).

Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 hetzelfde standpunt inneemt en dat de vaste rechtspraak van de Raad van State in dezelfde zin is gevestigd.

Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van beide verzoekers' onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers' verzoek om internationale bescherming.

Verzoekers' verwijzingen naar het verloop van de onderhouden bij de DVZ en het CGVS kunnen bijgevolg geen verschoning bieden voor de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

De aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet kan evenmin worden aangenomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengen verzoekers geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijzen verzoekers in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake gebeurtenissen in Kano staat, de veiligheidssituatie in het noorden van Nigeria, Boko Haram en betogingen tegen politiegeweld. Deze informatie heeft betrekking op het noorden van Nigeria en op geweld dat doelgericht is van aard.

Gelet op voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker afkomstig is uit Kano, noch dat beide verzoekers er samen zouden hebben verbleven. Zij kunnen derhalve geen vrees aanvoeren inzake een reëel ernstig risico ten aanzien van Kano.

Uit de elementen in het administratief dossier blijkt wel dat verzoekster afkomstig is uit Osun state en dat er indicaties zijn dat ook verzoeker afkomstig is uit Osun state.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Osun state geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken voor wat betreft de veiligheidssituatie in Osun state.

Het neergelegde reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS